

N. C. Jensen: Forholdet er jo det, at nu kan de private godt grave i Fæsterholt, og de kan sælge alt det, de kan præstere, kan ogsaa faa den samme Pris, som Staten fik, omkring 30—32 Kr. pr. Ton, ja, vilde endda kunne sælge meget mere, hvis de kunde præstere mere. Det, synes jeg, er et Vidnesbyrd om, at man skal lade de private virke, hvor de er i Stand til at udføre et Arbejde, der baade er lønnende for dem selv og til Gavn for Samfundet.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Westergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Det er Hr. Hauge, der kalder mig frem, idet han vilde have mig frem som Sandhedsvidne. Jeg maa sige, at dette glæder mig, forsaavidt som det ærede Medlem jo ellers hele Tiden i Dag har holdt paa, at det, jeg sagde heroppe fra, ikke passede. I øvrigt skal jeg ikke uddybe denne Strid mere; det glæder mig, at Hr. Hauge tager Afstand fra og ikke vil have Medansvar for den Statsdrift, der her er foregaaet. Det forstaar jeg meget godt, for det var fra først til sidst en Fiasko.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6885).

Sagen sattes til Forhandling.

Vanggaard: Det er i og for sig beklageligt, at vi paa ny her i Tinget skal beskæftige os med Lovgivning paa dette Omraade, men Forholdene er, som jeg ved forskellige Lejligheder allerede har nævnt, fremdeles af en saadan Natur — hvis de endda ikke er blevet værre end nogen Sinde før —, at Lovforslaget er berettiget og nødvendigt. Den tidligere Lovgivning paa dette Omraade er jo gentagne Gange blevet fornyet, men den sidste Lov herom er udløbet med Marts Maaned' dette Aar, og der

gives saaledes for Tiden ingen ekstraordinær Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere.

En Del af dette Lovforslags Bestemmelser er analoge med den tidligere Lovgivning paa dette Omraade, dem skal jeg derfor ikke komme ind paa, men det adskiller sig dog paa to Punkter, endda meget væsentligt, fra den tidligere Lovgivning. Det ene er dette, at Trangen til Understøttelse skal efter en Bestemmelse, der er optaget i det foreliggende Lovforslag, være begrundet i de vanskelige Afsætningsforhold, tidligere var den begrundet i de ekstraordinære Forhold for Fiskeriet overhovedet, idet man særlig tænkte paa Petroleumsmangelen og Mangelen paa Fiskeredskaber. Jeg finder den nye Bestemmelse heldig og tidssvarende. Den anden Hovedforandring er den, at medens den tidligere Understøttelseslovgivning paa dette Omraade var et selvstændigt Værk, idet Indstillingerne gik lige til Regeringen, saa foreslaas det nu igen at henlægge dem under Hjælpekasserne. Man er derfor ogsaa fra faste Takster gaaet over til et Skøn i Analogi med Hjælpekassernes almindelige Bestemmelser for Understøttelse. Som Følge deraf skal Lovforslaget ikke mere sortere under Landbrugsministeriet, men under Indenrigsministeriet. Disse Ændringer er Resultatet af en Forhandling med de danske Fiskere og deres Repræsentation, der har fundet denne Form tidsmæssig og forsvarlig.

Hvor meget Loven kan komme til at koste, er der ikke sagt noget om, og kan der heller ikke siges noget om. Man maa jo haabe, at Udførselsforholdene bliver saadanne, at Udgifterne ved denne Lov ikke bliver nævneværdige, at der hurtigt maa komme en Forbedring af vore Eksportforhold; saa vidt jeg ved, er Muligheden derfor langt fra udelukket.

Da vi nærmer os Valg, vilde det være særdeles ønskeligt, om dette Lovforslag kunde nyde hurtig Fremme. Der findes for Tiden ingen Lovgivning paa dette Omraade, det er Hjælpekasserne, der uddeler Understøttelserne, forsaavidt der uddeles Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere, men dertil faar de kun et mindre Beløb. Nu foreslaas det, at de, ligesom ved enkelte Dyrtidsforanstaltninger og ved Understøttelse til indkaldte Familier, skal have $\frac{2}{3}$ godtgjort. Der kan selvfølgelig rejses Indvendinger herimod; Kommunerne faar herved en Part af Udgiften. Men paa den anden Side har Kommunerne dog ogsaa en vis Forpligtelse overfor dem af deres Boere, der kommer i vanskelige Forhold, og